SJORS

van de Rebellenclub

25 MAART 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 12

VAN ALLES WAT

CRUYFFIE

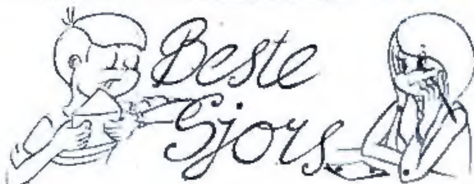

Frans Bouwhuis in Arnhem is een enthousiast voetballer en groot bewonderaar van Ajacied Johan Cruyff. Hij heeft ons gevraagd eens een goede actiefoto van Cruyffie in Sjors te plaatsen en dat doen we dan bij dezen. Actie genoeg, Frans? Tussen haakjes: de doelman die het zo moeilijk heeft, is Thie van A.D.O.

BIJ DE VOORPLAAT

Pasen staat voor de deur en als je aan Pasen denkt, denk je aan paashazen, aan lente en aan eieren. Wat de eieren betreft: op onze voorplaat kun je zien dat opa er dit jaar ook mee te maken krijgt, alleen op een ietwat ongebruikelijke manier! Het zal je maar gebeuren! Hopelijk is Dinkie in de buurt om hem (zoals altijd) uit de benarde situatie te helpen!

Postzegels

Jan de Groot in Harlingen vraagt of we niet eens iets op het gebied van postzegels kunnen doen. Hij vindt dat SJORS daar tot nog toe niet veel aan gedaan heeft.
Je wordt op je wenken bediend, Jan, want in ditzelfde nummer komen de postzegels aan de beurt en wel de motiefverzamelingen. Kijk maar eens op de bladzijden 16, 17 en 18. Tevreden?

Oude auto's I

„Ik ben dol op de platen van oude auto's, die u de afgelopen weken in SJORS hebt gebracht. Zou het niet mogelijk zijn om nog veel meer van zulke platen met oude auto's te plaatsen?" Aldus **H. Wesseling in Haarlem.**
Fijn dat die autoplaten je bevallen zijn, maar je begrijpt dat we er niet mee aan de gang kunnen blijven. Ons blad is immers geen autoblad. De serie wordt in de nabije toekomst afgewisseld met platen op het gebied van treinen en schepen. We hopen maar dat je daar ook belangstelling voor hebt!

Oude auto's II

„Ik vind SJORS een goed blad, maar die oude auto's vond ik waardeloos. Waarom zet u in plaats daarvan niet een paar goede kleurenfoto's van tienersterren?" schrijft **Marion Gorree in Alphen aan de Rijn.**
Iedereen moet zoveel mogelijk aan zijn trekken komen, Marion, daarom brengen we steeds een grote verscheidenheid van onderwerpen. Maar troost je: ook aan jouw verlangen komen we tegemoet; kijk maar op de bladzijde hiernaast. En als je toevallig geen Cliff-fan bent, heb dan even geduld, want er komen nog meer van zulke sterrenfoto's.

Heimwee naar Alona

We krijgen nog steeds brieven van lezeressen die vragen of Alona niet kan terugkeren in SJORS. Deze week komen de verzoekjes van **Marjorie Koolen in Helmond** en **Doetje Scheffer in Witmarsum.** Sorry, hoor, maar het verhaal van Alona is echt afgelopen. Mocht er ooit een nieuw verhaal komen, dan zijn we er als de kippen bij. Tussen haakjes: hoe vinden jullie Susan (zie bladzijde 12)?

EI! EI! EI!

Hee, hee, wat moet dat?!

Au! Mijn hoofd!

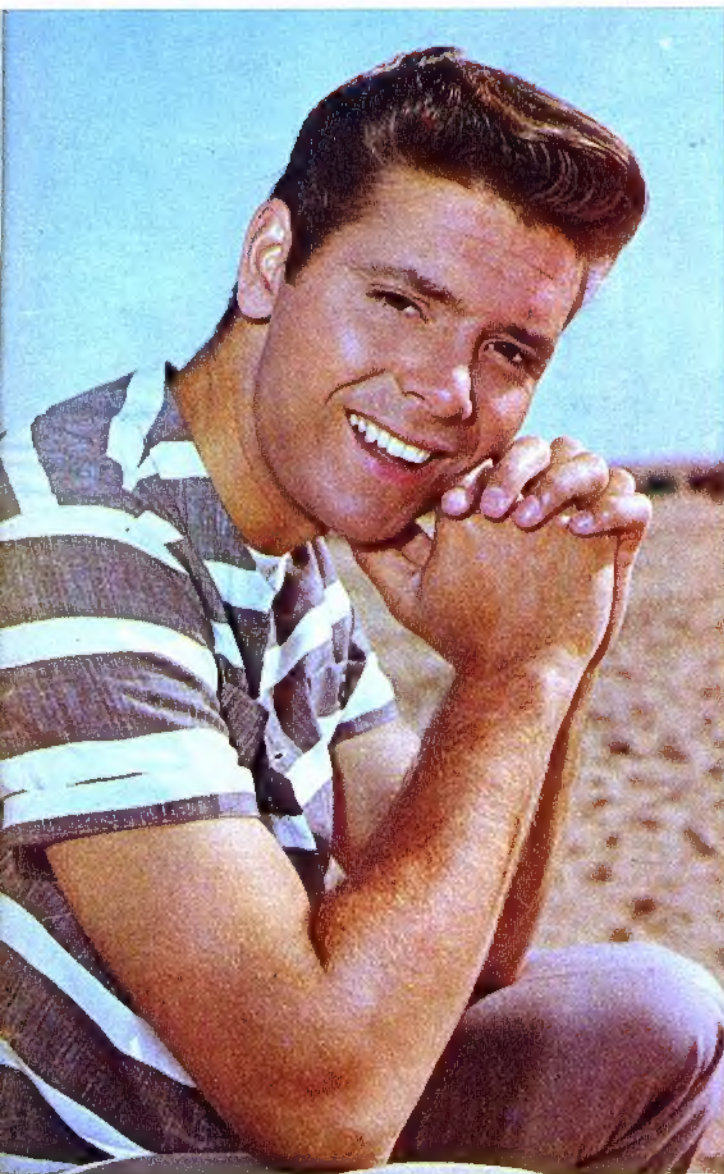

Heb je nou je zin?

Vrolijk paasfeest

namens

CLIFF

Als je dit nummer van je lijfblad in handen krijgt, is het bijna Pasen en op 21 maart (dinsdag) is de lente officieel begonnen. Vandaar dat we deze week helemaal in de paas- en voorjaarsstemming zijn. Als voorproefje van de zomer, die onveranderlijk op het voorjaar volgt, al lijkt hij nu misschien nog heel ver weg, brengen we deze zonnige foto van Cliff Richard. We weten zeker dat we er alle Cliff-fans onder onze lezers en lezeressen een groot plezier mee doen. Namens Cliff en natuurlijk ook namens de redactie wensen we iedereen een gelukkig en vrolijk paasfeest!

DE SCHAT IN HET ZILVERMEER

ARME KEREL! IK KAN NIETS VOOR HEM DOEN!

INDERDAAD KAN GROTE BEER NIETS DOEN...

BRENG HEM BIJ HET VUUR!

HEE, DAT GEZICHT KOMT ME BEKEND VOOR!

WIE BEN JE?
EEN HOUTHAKKER.

WAAROM BESPIONEER JE ONS?
IK WILDE BIJ JULLIE IN HET KAMP OVERNACHTEN.

MAAR IK WOU EERST WETEN WAT VOOR KERELS JULLIE WAREN.

JE LIEGT! DAARNET HEB IK JE IN HET KAMP VAN JE VRIENDEN GEZIEN!

JE BENT GEKOMEN OM ONS TE BESPIO- NEREN!

JE HEBT EEN VAN ONS GEDOOD EN DAAROM ZUL JE STERVEN!

VOORUIT, KAMERADEN!

VERDRINK HEM!
DOOD HEM!
DOOD AAN DE SPION!

ACHTERUIT!

VERRADERS! MOORDENAARS!

HOU DIE OUWE DUIVEL IN BEDWANG!

IK ZAL HEM LEREN!...

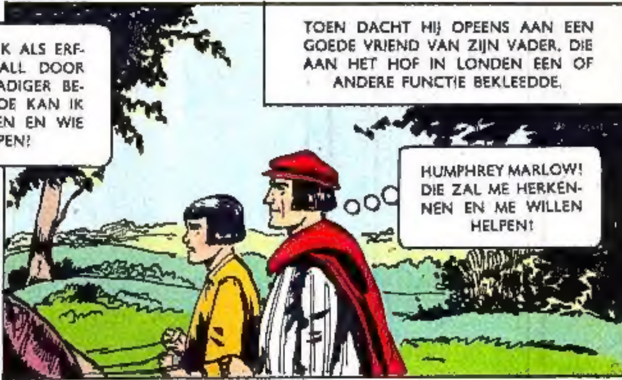

MAAR EEN STERKE HAND GRIJPT HET GEWEER BEET...

de Prins en de Bedelaar

OOK DACHT TOM NOG WEL AAN DE ECHTE KONING, MAAR HIJ WERD ZO IN BESLAG GENOMEN DOOR ZIJN DAGELIJKSE BELEVENISSEN, DAT DIT BEELD MEER EN MEER VERDRONGEN WERD. DE DAG NADAT DE ECHTE KONING TUSSEN DE FEESTENDE MENIGTE TERECHTGEKOMEN WAS, ZOU TOM GEKROOND WORDEN.

BEGELEID DOOR EEN LUISTERRIJK GEVOLG BEGON TOM ZIJN ZEGETOCHT DOOR LONDEN.

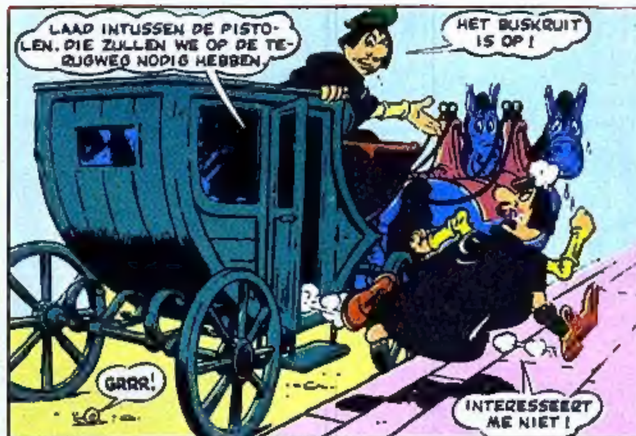
ARTHUR

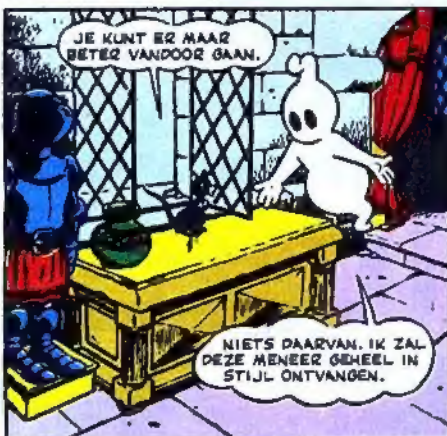
HET IS AFGELOPEN MET DE SPOKENHANDEL MAAR WAAR IS ARTHURS VADER GEBLEVEN?
MISSCHIEN VIND IK IN DEZE OUDE KASBOEKEN EEN AANWIJZING.
HEE, WAT IS DAT VOOR EEN GELUID BUITEN?

ALWEER VISITE!
WAARSCHIJNLIJK WEER EEN KLANT.

LAAD INTUSSEN DE PISTOLEN. DIE ZULLEN WE OP DE TERUGWEG NODIG HEBBEN.
HET BUSKRUIT IS OP!
GRRR!
INTERESSEERT ME NIET!

JE KUNT ER MAAR BETER VANDOOR GAAN.
NIETS DAARVAN. IK ZAL DEZE MENEER GEHEEL IN STIJL ONTVANGEN.

VOLLUK! IS HIER IEMAND?
KLIK KLAK
WAT WENST MENEER?

?
EXCUSEER MIJN KLEDIJ. MIJN KOSTUUM IS NAAR DE STOMERIJ EN EEN PUISTJE ONTSIERT MIJN NEUS.
KLAK
KLIK
HOE INNERLIJK BEWOGEN!

IK BEN DE OPVOLGER VAN MIJN VOORGANGER! SPREEK VRIJUIT, BESTE VRIEND.
JAMMER, DAT UW VOORGANGER ER NIET MEER IS. DERTIG JAAR GELEDEN KOCHT MIJN VADER VAN ZIJN VADER EEN SPOOK. EN IK HEB KLACHTEN.

OM MIDDERNACHT ROEPT HET GEEN „HOEHOEEE" MEER, MAAR „ARTHUR... ARTHUR, MIJN KIND"...
IK SCHAAM ME GEWOON DOOD!
WAT!? ZEG DAT NOG EENS!

EEN INWENDIGE LUCHTSPRONG VAN DE HARNASBEWONER, ARTHUR, HAD BIJNA ALLES BEDORVEN, MAAR JUIST OP TIJD HERVOND ARTHUR ZIJN KOELBLOEDIGHEID.
HAHA, IK BEGRIJP HET AL...

EEN KLEINE STOORNIS. IK GA MET U MEE EN IK VERHELP HET DIRECT.
GEEN KWAAD IDEE. DE WEG IS ONVEILIG EN HIJ ZIET ER STEVIG UIT.
KLIK
KLAK
KLOK

TERWIJL DE NACHT VALT OVER DEZE DUISTERE ZAAK, ZET HET RIJTUIG ZICH IN BEWEGING, EEN VREEMD HEERSCHAP EN EEN INGEBLIKT SPOOK VERVOEREND.
HET SPOOK BEWEES ONS ALTIJD GOEDE DIENSTEN. HET HIELD HET VOLK EN ALLERLEI GESPUIS OP EEN AFSTAND.

MANNEN, DAAR GAAT ZIJN RIJTUIG. DEZE KEER MAG HIJ ONS NIET ONTSNAPPEN.

HET SPOOKJE ZONDER VREES

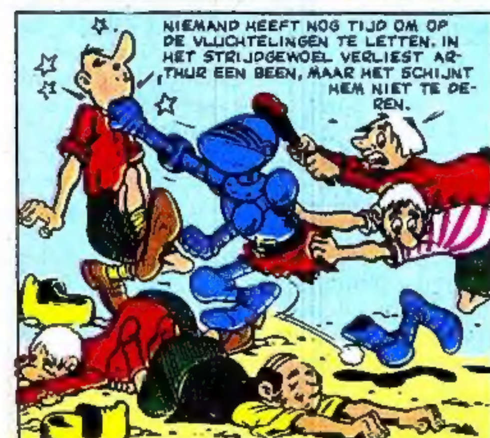

Dier van de week

Er zijn heel wat soorten hazen op de wereld. Om er maar eens een paar te noemen: sneeuwhazen, die binnen en rond de poolcirkel wonen, fluithazen, die in het Himalajagebergte voorkomen, een kleine soort, die zijn naam dankt aan het hoge, piepende geluid dat hij maakt, dakhazen, zandhazen, die ook wel infanteristen genoemd worden, en angsthazen (maar die hebben hier eigenlijk niets mee te maken). Een haas die in deze tijd van het jaar bijzonder in de belangstelling staat, is de paashaas. Van dat dier weten we eigenlijk maar heel weinig. Telkenjare legt hij zo hier en daar rond Pasen een hoeveelheid eieren neer, maar van wie hij die eieren betrekt en hoe het zit met het transport en zo, dat blijven duistere zaken. Er zijn mensen die beweren dat de paashaas zijn eieren in een mand op zijn rug vervoert, maar zekerheid hebben we daarover helaas niet kunnen krijgen.

Een bijzondere hazesoort verdient onze speciale aandacht. Het gaat hier om de beunhaas. Beunhazen kom je overal tegen, zelfs onder het paashazengilde. Als je met Pasen doodgewone, witte eieren vindt, dan is dat vast en zeker het werk van een beun-paashaas!

Het is je misschien al eens opgevallen dat de paashaas een bijzonder uitgekookte knaap is, want betrappen laat hij zich nooit. Het is tot nu toe maar één keer voorgekomen dat de paashaas betrapt is. Dat gebeurde op de Mokerhei, maar aangezien de enige getuige in dat geval een slaapwandelaar was, durven wij met een gerust hart zeggen dat de man het waarschijnlijk gedroomd heeft.

Hazen zijn nu eenmaal pientere dieren. Dat merk je al direct na hun geboorte. Jonge konijnen worden kaal, blind en hulpeloos geboren in een veilig en warm holletje; jonge haasjes daarentegen worden zo maar in een kuil in een weiland geboren, ze kunnen dadelijk lopen en zien en hebben meteen al een fijn vachtje. Eenmaal volwassen is de haas een eerste klas lange-afstandloper, die gemiddeld een snelheid van meer dan zestig kilometer per uur kan halen. Konijnen hebben zich in de loop der jaren meer toegelegd op de sprint met een snelle start, wat hun goed van pas komt in het dichtbegroeide duingebied, waar ze voornamelijk voorkomen. De haas hoort bij het door jagers zeer geliefde wild en wordt in die kringen „het" haas genoemd. Wij vinden het schieten met gespreide hagel een onsportief gebaar tegenover dit dier, dat zijn uiterste best doet met onverwachte zijsprongen aan zijn aartsvijand te ontkomen. Van ons mogen de hazen vrij door de natuur blijven dartelen met hun guitige bol (kop), spitse lepels (oren), snelle sprongen (achterpoten), hun goedige spiegels (ogen), hun grappige pluim (staart) en hun zachte, glanzende wol (vacht). En komen ze dan in onze tuin eens een lekker hapje wegknabbelen, dan hoeven ze niet bang te zijn dat ze meteen het haasje worden. Wij draaien ons dan wel even om; want voor dat trouwe dier, dat ons met Pasen altijd de eieren brengt, hebben we wel wat over. Onze naam is Haas!

KLEUR KATOOTJE!

Een fijne ZWAN kleurwedstrijd voor alle jongens en meisjes van 6 tot 12 jaar

Kleur Katootje zo mooi als je kunt. Je kunt het doen met kleurpotlood, met waskrijt, met verf, of hoe je maar wilt. Als je klaar bent, knip dan deze bladzij netjes uit. Plak een Zwan waardezegel in de rechterbovenhoek van de kleurplaat.

Stuur hem vóór 17 april 1967 naar: Postbus 1740, Amsterdam. Zorg ervoor dat je voldoende postzegels op de dichtgeplakte envelop doet.

Mies Bouwman, je weet wel, van de televisie, is een van de juryleden. Dus reken maar dat je gekleurde tekening goed bekeken wordt!

Er zijn 3 groepen: Kinderen van 6-8 jaar. Kinderen van 8-10 jaar. Kinderen van 10-12 jaar. De prijzen! Voor elke groep zijn er:

1 eerste prijs van f **150,-**
2 tweede prijzen van f **75,-**
37 derde prijzen van f **25,-**

Fijn hè! Wat zou je daar niet allemaal van kunnen kopen! Een rubberboot misschien wel. Of een fiets, of een autoped. Of een judopak of rolschaatsen of... noem maar op.

En je ziet het, je hebt kansen genoeg. Dus begin maar direct. Veel plezier... en we hopen dat jij ook een prachtige prijs wint.

O ja, de Zwan waardezegel, die je op de tekening moet plakken... Die kun je vinden op Zwan vacuum verpakte rookworst en bierworstjes en op de glazen potjes van Zwan borrel-, wener- en knakworst. Vraag zo'n zegel maar aan je moeder. Die heeft er beslist wel een.

Wil je liever dit blad niet stukknippen? Of willen je broertjes of zusjes ook meedoen? Vraag dan in de winkel om nog een kleurplaat.

Veel succes!

Naam: ....

Straat: ....

Woonplaats: ....

Leeftijd: .... *jaar*

Plak hier het zegel

De avonturen van Susan

NELLIE IS OVERBOORD GEVALLEN EN SUSAN SPRINGT HAAR NA OM HAAR TE REDDEN...

HOU VOL, NELLIE, IK KOM ER AAN!

TEKST: ALBERTO CUEVAS
TEKENINGEN: MARCELO GUILLAMON

GOOI HUN EEN LIJN TOE! DE ZEE ZIT HIER VOL HAAIEN!

DE MATROOS HEEFT NIETS TE VEEL GEZEGD, WANT...

...AL GAUW VERSCHIJNEN DE MONSTERS ROND HET SCHIP.

PAS OP!

ALLE MENSEN!

GELUKKIG, IK BEN ER!

NELLIE, MIJN ARME SCHAT!

ALLES KOMT GOED, MEVROUW. HET MEISJE HEEFT DE LIJN BEET.

ZE ZIJN GERED!

EEN VAN DE HAAIEN DOET NOG EEN POGING, MAAR TEVERGEEFS.

WE ZIJN GERED, NELLIE. NELLIE, GEEF ANTWOORD!

EVEN LATER...

NELLIE, MIJN KIND!

WE ZULLEN HAAR NAAR DE ZIEKENZAAL BRENGEN. DE DOKTER MOET HAAR DIRECT ONDERZOEKEN.

KOM, MEISJE. JE BENT ERG DAPPER GEWEEST.

EEN UUR LATER...

SUSAN, HOE KAN IK JE OOIT BEDANKEN VOOR WAT JE VOOR NELLIE GEDAAN HEBT! VOORTAAN ZAL IK PROBEREN EEN MOEDER VOOR JE TE ZIJN!

O, MEVROUW!

IK BEN ERG ONRECHTVAARDIG TEGEN JE GEWEEST. IK HAD MOETEN BESEFFEN DAT JE EEN HART VAN GOUD HEBT!

VANAF DIE DAG VERANDERT HET LEVEN VAN SUSAN. ZE WORDT OPGENOMEN IN EEN GEZIN. MAAR OP EEN AVOND...

KOM EENS MEE, DAN ZAL IK JE MIJN FOTOALBUM LATEN ZIEN.

DEZE FOTO HEB IK ZELF GENOMEN. DIE MENEER LINKS IS MIJN VADER, DIE IN NEW YORK OP ONS WACHT.

NEE... DAT KAN NIET!

WAT IS ER, SUSAN? WAT HEB JE?

HEEFT SUSAN IEMAND HERKEND OP DE FOTO DIE NELLIE HEEFT GEGEVEN? ZO JA, WIE IS DAT DAN?

5346

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

DEZE KAART IS GEADRESSEERD AAN DE BURGEMEESTER!
EN DEZE AAN DE GRAVIN!
IK WIST NIET DAT JIJ CONTACT HAD MET ZULKE BELANGRIJKE MENSEN, BILLIE!
DEZE IS BESTEMD VOOR BARON GEEF-GRAAG!
JA ZEKER!

MAAR DAN KRIJGT MENEER KWEL DE TEKST ONDER OGEN...
WAT?! DEZE KAARTEN ZIJN GESCHREVEN DOOR EEN AF-PERSER!

LELIJKE VLEGEL! IK ZAL JE LEREN!
HELP!

VOOR STRAF GA JE ZELF KAARTEN MAKEN OM AAN JE VRIENDEN EN BEKENDEN TE VERSTUREN! HIER IS PAPIER EN VERF!
WAT MOET IK SCHILDEREN?
VERF

ALLERLEI PAASMOTIEVEN NATUURLIJK. EIEREN, HAZEN ENZOVOORT. LAAT JE VERBEELDING AAN HET WOORD, JONGEN!
!

VOORLOPIG IS MIJN MAAG NOG AAN HET WOORD!
VOORRAAD KAST
POSTZAK

LATER.
IK BEN KLAAR, MENEER! IK GA MIJN KAARTEN NU POSTEN!
GOED ZO!
VROLIJK PASEN VAN BILLIE
VROLIJK PASEN

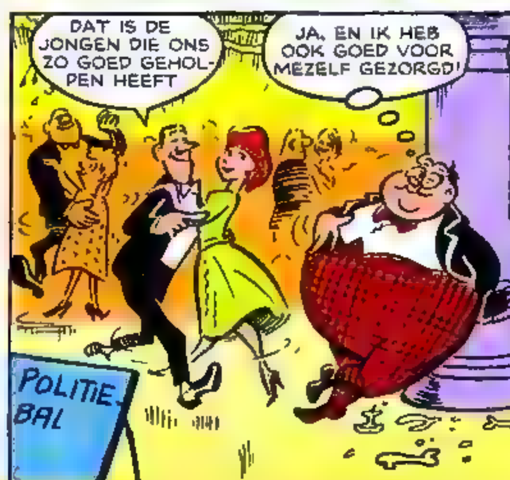

DIE ZAK IS VAST HEEL ZWAAR. HELP HEM EEN HANDJE, JONGENS!
GOED, MENEER!

HA, HA, IK HEB MAAR TWEE KAARTEN! DE REST IS ETENSWAAR! IK ZOEK EEN RUSTIG PLEKJE OP EN GA HET ALLEMAAL OP MIJN GEMAK VERORBEREN!
POSTZAK

WACHT MAAR, BILLIE, DAN ZULLEN WE JE EVEN EEN HANDJE HELPEN!
POSTZAK
WORST IN BLIK

WACHT EVEN, MENEER! DAT IS DE MAN DIE DE DREIGBRIEVEN VERSTUREN WILDE!

WE ZIJN BLIJ DAT WE DIE VENT EINDELIJK TE PAKKEN HEBBEN! HIER IS EEN KAARTJE VOOR HET JAARLIJKSE PAASBAL VAN DE POLITIE ALS BELONING. IK WOU DAT ER MEER JONGENS ALS JIJ RONDLIEPEN!
O NEE! ÉÉN IS GENOEG!
POLITIE

DAT IS DE JONGEN DIE ONS ZO GOED GEHOLPEN HEEFT
JA, EN IK HEB OOK GOED VOOR MEZELF GEZORGD!
POLITIE BAL

IEMAND IS DE EETZAAL BINNENGEDRONGEN EN HEEFT ALLE ETENSWAAR VERDUISTERD!
EETZAAL

Diere- en bloemezegels

Bij de kop boven dit artikel staat een postzegel met aanhangsel afgebeeld, die in 1960 in België is uitgegeven met het doel de jeugd aan te moedigen postzegels te verzamelen. Op het aanhangsel staat: „Postzegels sparen is kennis vergaren." Dit is een heel waar woord en wij zouden er nog aan toe willen voegen: „Jong

Zie volgende bladzijde.

geleerd is oud gedaan." Wat het eerste betreft, moet je die kennisvergaring niet onderschatten, want al sparend leer je landen en volkeren kennen op een manier die altijd boeit. Dit ga je des te meer doen als je aan een catalogus kunt komen, waarin je doel en betekenis van de afbeelding van praktisch elke postzegel kunt vinden. Je hebt dan bovendien een handleiding om na te gaan waar een bepaalde zegel thuishoort en hoeveel ervan zijn uitgegeven. Het kan je bijvoorbeeld gebeuren dat je dacht dat een serie compleet was, maar dat je nu tot de ontdekking komt dat er nog meer zegels van bestaan.

Wat het tweede gezegde betreft: dit is al evenzeer waar. Hoe eerder je eraan begint, hoe meer plezier je er later van hebt. Veel mensen zoeken op latere leeftijd naar wat bezigheid waarmee ze hun vrije tijd kunnen vullen. Als zij met postzegels verzamelen waren begonnen toen ze jong waren, dan hadden ze nu niet alleen een leuke hobby, maar ook een waardevol bezit. Want postzegels hebben waarde, het zijn beslist geen dode papiertjes. Daar zijn vele voorbeelden van te geven. Neem maar eens de verzameling van de koningin van Engeland, die zij van haar vader heeft overgenomen. Jarenlang is men bezig geweest om deze enorme verzameling bij elkaar te krijgen. De waarde wordt nu geschat op tien miljoen gulden. Natuurlijk kunnen wij nooit zo ver komen, maar er valt op dit gebied toch best iets te bereiken. Als je nu begint met bijvoorbeeld een verzameling van postzegels met afbeeldingen van dieren of bloemen (motiefverzameling), dan kun je al gauw een aardig geheel bij elkaar hebben. Over de hele wereld verschijnen namelijk zegels met bloemen en dieren en het zal je nog heel wat werk kosten om ze in je bezit te krijgen. Wij beeldden in deze voorjaarstijd onder andere bloemen af. De sierkers is van Japan en op de andere zegels staat de naam van het land vermeld. Hetzelfde geldt voor dierezegels. Kijk maar eens naar de paarden van Polen en de przewalskijpaarden van België.

Als je besluit ermee te beginnen, probeer dan op school zegels te ruilen of koop eens een serie van je zakgeld. Vraag ze cadeau op je verjaardag enzovoort. Wel even dit: spaar alleen mooie zegels, dus ongestempelde of heel licht gestempelde. Zware inkt op de zegels is lelijk. Doe de zegels in een stockboek. Je steekt ze tussen de stroken en er kan niets mee gebeuren. Stop ze niet in doosjes of schriften, want dan beschadigt de tanding en daalt de waarde. Hoe beter bewaard, hoe meer waard. Veel plezier met deze zinvolle hobby!

J. A. A. van den Berg

---

wie puzzelt er mee?

Plaats-naampuzzel

1) V A L E N C I A (LENA)
2) T O R O N T O (TON)
3) J O H A N N E S B U R G (JANS)
4) S I N G A P O R E (SINA)
5) T O U L O U S E (TOOS)
6) M A N I L A (MIA)

Kampuzzel

K A R E K I E T
A N A E R E V O
L T A N O T E E
M I K S M S N N

Kruiswoordpuzzel

V O R K S S L A K
L A O N M I N L O
A U A E U
M O E D E R E E N S
R T U U
A G E N T Z W A R T
E I A K
S L I M G E R U S T
L M A E U
O M E L A N D W I
T O E R T E V E N

Visitekaartje

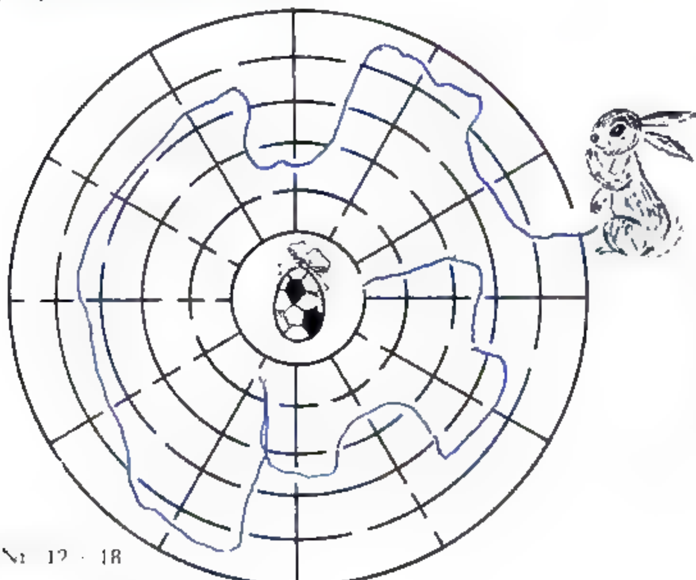
JACHTOPZIENER

Welke klinker ontbreekt?

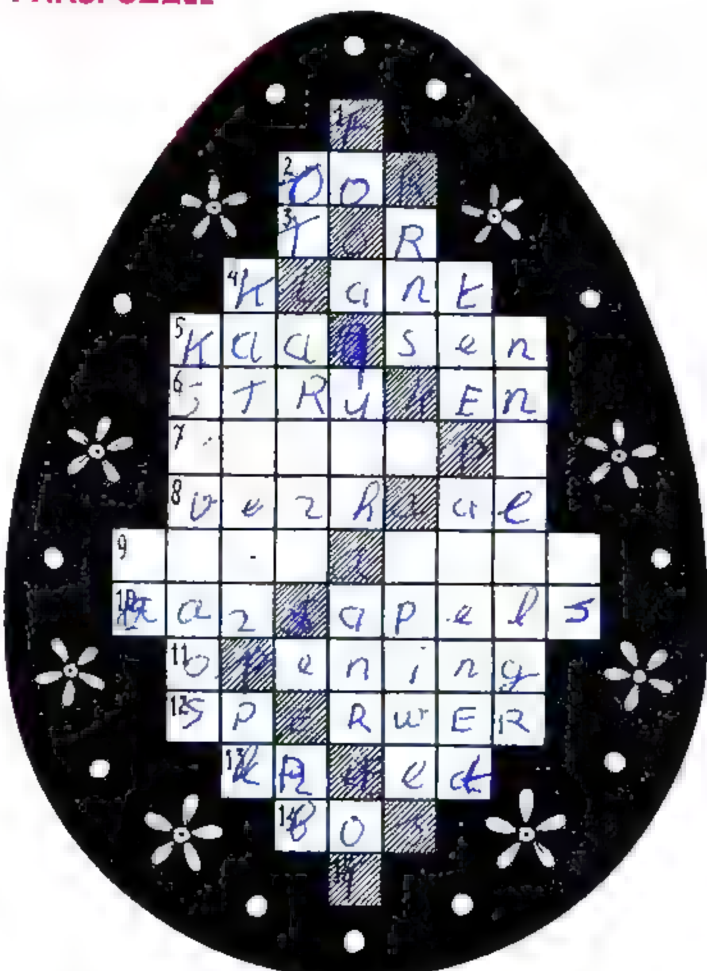
De klinker A
De aardrijkskundige namen zijn:
CANADA - PANAMA - ALASKA - ARARAT - BAHAMA - ANKARA - ALABAMA - DALLAS

DOOLHOFPUZZEL

De paashaas vraagt zich af hoe hij bij het mooie ei in het midden van de doolhof moet komen... Helpen jullie hem even?

PAASPUZZEL

In dit paasei moeten woorden ingevuld worden volgens de gegeven omschrijvingen. Ook de gearceerde vakjes doen gewoon mee, maar later, als je klaar bent, zal je zien dat de letters in die vakjes van boven naar beneden gelezen een paasgroet bevatten.

1 Medeklinker
2 Gehoororgaan
3 Kever
4 Vaste koper
5 Licht verspreiden
6 Stoffen met een hete bout glad maken
7 Duf, benauwd
8 Vertelling
9 Tekort, gebrek
10 Bijzonder lekkere maaltijd
11 De ruimte tussen twee punten
12 Nog veel in ons land voorkomende roofvogel
13 Schreeuw
14 Woud
15 Medeklinker

Ik, Loekadier Leeuw, maak iedereen bang.
Dat weten de dieren en mensen allang.
Waar Loekadier loopt, zingt geen vogeltje meer,
daar vluchten de neushoorn, de tijger, de beer.
En heb je gehoord van die olifant?
Die kiepte ik ondersteboven in 't zand.

Maar nu . . . Maar nu . . . !
Ik verlies mijn gezicht!
Nu wordt mij warempel een beentje gelicht!
Welk monster tilt mij als een veertje, een flinter?
O, ja, da's geen kunst . . .
Da's Joris Driepinter!

Mies Bouhuys

En waarom is Joris Driepinter zo flink?
Omdat hij elke dag trouw z'n drie glazen
melk (of yoghurt of karnemelk) drinkt.
Moest jij ook maar doen!

Het geheim van de grot

5

door Ruth Park
tekeningen Jean Sidobre

KORTE INHOUD: Dunk en Brownie zijn in de kerstvakantie vanuit Australië naar Nieuw-Zeeland gekomen en nemen hun intrek in de vervallen Drie-Mijlenboerderij, die hun vader geërfd heeft van hun oudoom Angus. Volgens oom Angus is er op of bij de boerderij een schat te vinden. De kinderen ontmoeten Tom te Taniwha, een Maorijongen, en zijn oude grootmoeder, die de boerderij wil kopen. Tijdens een wandeling valt Dunk in een diepe kuil en belandt in een onderaardse grot. Ze besluiten deze grot later te gaan onderzoeken. De volgende ochtend heeft hun hond Chicken een vleermuisluchtje bij zich.

„Ik denk niet dat we hem tegen het lijf zullen lopen," zei Dunk een beetje spijtig. „Hij zal nog wel boos zijn."

„Boos of niet," vond Brownie, „hij hoeft niet te weten wat wij voor plannen hebben. Ik ben eigenlijk benieuwd wat ze van het telegram van vader vinden!"

„Nou, als vader woensdag hoort wat wij ontdekt hebben, zal hij helemaal geen haast meer hebben om de boerderij te verkopen. Wat ik je brom!"

„Maar dan zullen we toch eerst iets moeten ontdekken. En met hier te staan kletsen ontdekken we niks. Hebben we alles in de tas? Vooruit, dan gaan we!"

Ze floten Chicken en gingen toen op stap. Tijdens het ontbijt hadden ze besloten eerst de spleten in de kalkstenen muur te onderzoeken, ongeacht hoe lang het zou duren. Als ze maar eenmaal op de goede weg waren, veronderstelde Brownie, dan zou Chicken hen wel naar de ingang van de grot leiden.

„Die ingang zal zich wel dicht bij de grond bevinden," zei Brownie peinzend.

„Hoe kom je op dat idee?"

„Omdat Chicken geen bergbeklimmer is," zei Brownie glimlachend.

Het was nog vroeg in de ochtend. De natuur om hen heen was prachtig mooi en het was lekker warm. Overal hoorden ze het geluid van vallend water, dat uit wel honderd bronnen kwam in die machtige muur. Het liep langs de glibberige richels en viel op de bladeren van de klimop. Een verborgen vogel zong wel twintig keer achter elkaar een noot, die hij schijnbaar heel mooi vond.

Heel langzaam liepen de kinderen langs de voet van de muur. Ze bestudeerden ieder inhammetje, klommen op de onderste richels en speurden achter neergevallen stenen. Ze wroetten met stokken tussen de gordijnen van klimop. Ze gingen zo op in het speurwerk, dat ze niet in de gaten hadden dat Chicken was verdwenen.

„Wel verdraaid," riep Brownie uit. „Dat is het toppunt. Ik dacht dat we hadden afgesproken dat jij hem in de gaten zou houden, Dunk?"

„Ik dacht dat jij dat zou doen," snauwde Dunk, die het erg warm had gekregen en vol schrammen zat. Hij sprong van een richel omlaag. Ze floten en riepen de hond, maar vergeefs. Hij was zeker achter een konijn aan gegaan, want in de verte klonk nu luid geblaf. Het geblaf kwam uit noordelijke richting. Maar meteen was het weer stil.

„Tjonge, jonge, wat een goede gids is die Chicken," zei Brownie geërgerd. Langzaam gingen ze weer verder. De takken van grote, asgrijze bomen vormden een gewelf boven hun hoofden. Tenslotte kwamen ze aan een donkere, er onheilspellend uit ziende poel, die aan de voet van de rotsen lag. Het rook hier naar een oerwoud: overal waren rotte bladeren en natte stenen. De vogels zwegen en ook de insekten lieten zich niet horen. Er liep een stroompje van de poel naar de lager gelegen beek. Het water gleed als een zilveren lint over de rotsstenen.

„Zeg, Dunk, we hebben iets gevonden."

„Ja, dat weet ik. Chicken is hier geweest." Dunk wees naar de verse sporen, die de hond in de modderige bodem had gemaakt.

„Nee, dat bedoel ik niet. Let eens op: het water loopt wel uit de poel, maar het komt er nergens in."

„Ja, zeg! Maar het is ook geen bron, want je kunt de bodem zien. Nergens geborrel. Ik denk dat het water uit een opening in de rots komt."

Dunk drukte meteen zijn oor tegen het kalksteen. Met glinsterende ogen wenkte hij zijn zuster. „Hoor je het?"

Van heel ver weg klonk een zacht, maar aanhoudend gerommel. Het was het geluid van een waterval.

„Dat komt uit de rots, Dunk. We worden warmer!"

Opgewonden volgden ze het spoor dat Chicken in de bodem had achtergelaten. Het pad leidde langs een scherp uitsteeksel van de rots. De pootafdrukken waren niet langer zichtbaar. In plaats daarvan vonden ze een stippellijn van natte plekjes op de rotsstenen. Het struikgewas werd dichter en Brownie, die voorop liep, moest onder de lage takken door kruipen. Ze duwde de lange klimopslierten, die haar de weg versperden, ongeduldig opzij. Het pad was smal, maar toch heel duidelijk zichtbaar. En nu merkte ze ook weer de afdrukken van Chickens poten.

„Alles goed en wel," fluisterde Brownie, „maar wie zou dit pad hebben gemaakt? Het is te laag voor menselijke wezens en er zijn geen schapen op de boerderij. Ik. . ."

Brownie werd onderbroken door een verschrikkelijk spektakel precies uit de richting waarin zij liepen. Het geblaf van Chicken ging over in een langgerekt janken. En behalve het gejank van de hond was er nog een geluid, dat pijn deed aan de oren. Het was het gegil van een ander dier.

„Lieve goedheid, het is dat oude zwijn!"

Dunk hijgde van schrik. „Dan is dit zijn pad!"

Het struikgewas was zo dicht, dat het bijna onmogelijk was van het pad af te komen. Maar toen het wilde zwijn opeens de hoek om schoot, gooiden Dunk en Brownie zich met de moed der wanhoop tegen de muur van takken, ranken en bladeren en klauterden langs de brokkelige rotswand omlaag. Hun harten bonkten als hamers. Daar waren ze nota bene maar een meter van het pad af, terwijl het oude zwijn met drie half-volwassen biggen hen in wilde draf passeerde. Chicken zat hen luid blaffend op de hielen. De lawaaierige optocht verdween uit het gezicht. Ze hoorden alleen nog maar het gegil van het wilde varken en het opgewonden geblaf van Chicken, dat door de rotswanden nog eens werd weerkaatst. Het lawaai klonk steeds verder weg.

„Die hond jaagt me steeds de stuipen op het lijf," mopperde Brownie en ze probeerde los te komen uit de struiken. Haar benen hadden grote schaafwonden, haar gezicht was bemodderd en haar haren zaten vol takjes.

Dunk zag er uit als een vogelverschrikker, maar zijn gezicht stond toch vrolijk.

„Verknoei alsjeblieft geen tijd met je mooi te maken, Brownie. We weten nu waarom Chicken hier zo vaak komt. Dat wilde zwijn, dat een vrouwtje blijkt te zijn en dus in het vervolg met varken aangesproken moet worden, heeft natuurlijk haar nest ergens in de rots. De grotten moeten volgens mij heel dichtbij zijn."

„Als je er niets op tegen hebt, zal ik toch eerst even mijn wonden verzorgen," zei Brownie koel. „En het lijkt

me bovendien niet zo plezierig om door de oude dame Varken gesnapt te worden, als wij haar nest aan het inspecteren zijn."

„Ach, kind, doe niet zo bang! Chicken jaagt haar kilometers ver op. Ze komt de eerste tijd nog niet terug. Vooruit, laten we nu verder gaan."

Brownie stemde aarzelend toe. Ze kroop achter Dunk aan, die nu de leiding had genomen. Het pad slingerde rond gevallen rotsblokken en toen ze de rotsmuur weer naderden, zagen ze opeens de afdrukken van de poten van de jonge varkens. Vol spanning volgden de kinderen nu het spoor van de varkenspoten. Toen de aarde weer overging in rotsgrond, hield het spoor op. Hoe goed de kinderen ook zochten, ze konden nergens een hol vinden, waarin het oude varken met haar kinderen zou kunnen huizen. Brownie voelde zich eigenlijk helemaal opgelucht. Ze verlangde er niet naar het leger van het varken te vinden. Maar Dunk was verschrikkelijk teleurgesteld. Hij pakte een stuk steen op en gooide het woedend tegen de rotsmuur. Het rolde met veel lawaai weg. Het geluid van de rollende steen werd door de echo weerkaatst. Het leek precies een keteltrom.

„Jongen, maak je niet zo dik," zei Brownie. „Laten we liever wat gaan eten. Maar we moeten toch eerst het vuil van onze handen wassen. Laten we maar teruggaan naar de beek. Hee, Dunk, waar sta je zo onnozel naar te kijken?"

„Ik zie iets bewegen, dáár!"

„Toch niet dat afschuwelijke varken?" schreeuwde Brownie met angst in haar stem.

„Daar komen ze, daar komen ze!" juichte Dunk. Van acht r een waterval van bladeren kwam ee grote zwerm van iets kleins en donkers. Het leek eigenlijk het meest op de bladeren zelf. De kleine, donkere dingen zwenkten, vormden een lange lijn, kwamen weer bijeen en verdwenen als een zwerm zeer snelle vlinders in de top van een boom.

„Vleermuizen, vleermuizen!"

„Welnee, ze zijn te klein voor vleermuizen. En dan: vleermuizen slapen toch overdag?"

„Ja, maar ik heb ze bang gemaakt met die steen. Daarom kwamen ze te voorschijn. En het is toch best mogelijk dat vleermuizen in Nieuw-Zeeland kleiner zijn dan in Australië? Vooruit, Brownie, vlug!"

Brownie was nu net zo opgewonden als Dunk. Ze liet het pakje met brood op de rots liggen waar ze het had neergelegd en rende achter Dunk aan. Ze klauterden tegen een steile helling op en vonden toen opeens weer het spoor van de jonge varkens en ook de pootafdrukken van Chicken.

„We hebben het gevonden, we hebben het gevonden!" juichte Dunk en hij wees naar een nauwe opening, heel diep weggestopt tussen een uitsteeksel en de rotsmuur. Maar de opening was groot genoeg voor een volwassen mens als hij zich bukte Ze durfden gewoon niet te geloven dat dit nu de ingang van de rots was, die oom Angus had gebruikt om in de grotten te komen. Voorzichtig naderden Brownie en Dunk de opening. Een stuk of drie, vier vleermuizen fladderden langs hen heen.

Toen kwam hun een vreemde geur in de neus. Het rook naar een dierentuin: naar het leger van wilde dieren. Brownie rilde opeens van angst en onbehagen. Ze wou maar dat ze buiten kon blijven, in het mooie zonlicht Moest ze nu werkelijk dat donkere hol in? Dat donkere hol met zijn geheimen.

Ik wou, dat vader hier was, dacht ze. Of Tom. Ach ja, waren we nog maar goede vrienden met Tom. Toen kwam er een bedroefd lachje om haar mond. Nu nam ze precies de houding aan, die vader van haar verwachtte. De houding van onzelfstandig meisje, dat niks zelf kon opknappen. Maar ze zou vader bewijzen dat hij het mis had. Ze bukte zich en sloop voorzichtig achter haar broer aan.

Het was koud in de grot. Koud en schemerdonker. Dunk deed zijn zaklantaarn aan en liet het licht vallen over het leger van het wilde varken, dat slechts uit verdroogd gras en kleine takjes bestond. Het beest had zijn nest precies bij de ingang gemaakt. Nu gleed het licht omhoog. De rotsen vormden ongeveer twee en een halve meter boven de grond een grillig plafond.

„Het lijkt wel een oude gevangenis,"

„Vleermuizen! Vleermuizen!'

fluisterde Brownie. „Of een catacombe."

Voorzichtig gingen ze verder. De bodem was uitgehold door oeroude stroompjes. Tegen de muren lagen grote hopen puin met takken, beenderen en afval. Opeens viel het licht op iets dat het best was te vergelijken met een schitterend, maar vreemd hek.

„O, Brownie," riep Dunk opgetogen uit, „druipsteen!"

Het druipsteen hing aan een gewelfd plafond. Vanuit de verte hoorden ze het kabbelend geluid van onderaardse stroompjes. Sommige van de druipsteenkegels hadden een middellijn van wel dertig centimeter. Ze waren gevormd als artistieke kaarsen. Andere leken het meest op fijne naalden van doorzichtig glas. In het licht van de zaklantaarn hadden ze een geelbruine gloed. Langs de muren had zich een glanzend mozaïek gevormd

Dunk gaf met zijn zaklantaarn een klap tegen een massieve pilaar. Er klonk een holle toon

„O, alsjeblieft, Dunk, doe dat niet! Het klinkt zo. . . zo. . . griezelig!"

„Hee, wacht eens even, wat is dat?"

Aan een stenen uitsteeksel hing een zwart, glimmend ding.

„Zeg, ik geloof. . . ja, hoor, het is een regenjas! Een regenjas en een oude hoed. Die moeten van oom Angus zijn geweest, denk je ook niet?"

Dunk pakte de hoed op en bescheen het oude hoofddeksel met zijn zaklantaarn. Aan de buitenkant was niets te zien. Binnenin vond hij niet de initialen waar hij naar zocht. Maar er was wel iets anders. Tussen de leren band was een verkreukelde, oude kaart gestoken!

HOOFDSTUK VII

De kinderen bekeken de kaart nauwkeurig. Aan de ene kant stond het adres van een zaak in landbouwgereedschappen in Auckland; aan de andere kant stond iets getekend. Het leek wel een plattegrond.

„Zou dit een plattegrond van de grotten kunnen zijn, Brownie?"

„Laat eens goed kijken. Dan zou dit de ingang moeten zijn. En deze lijn met al die scherpe hoeken lijkt op een hek. Ik denk dat die lijn de druipsteenkegels moet voorstellen. Maar wat zou dan dat grote vierkant achter de druipstenen zijn?"

„Ik veronderstel nog een grot. Laten we maar eens gaan kijken of dat kan kloppen."

Ze gluurden door de rij druipsteenkegels. Zou er werkelijk een grot achter liggen? Dunk liet zijn zaklantaarn naar alle kanten schijnen, maar er was niet veel te zien. De ruimte achter de druipsteen was heel donker. Toch onderscheidden de Mackenzies een ongelooflijk grote ruimte, die aan een feestzaal van een sprookjespaleis deed denken. Het was een zaal uit wit marmer gehouwen, met een dak, waarin een patroon van rechte en gebogen lijnen glinsterde. Druipsteen hing als franje aan het plafond. De vloer was oneffen. Machtige pilaren verhieven zich van de grond. Op sommige plaatsen glansden ze zo prachtig, dat het leek of ze bekleed waren met de huiden van ijsberen. Er was geen ander geluid te horen dan het zachte getingel van vallend water, dat onafgebroken voortduurde. Brownie voelde tranen in haar ogen komen door dit prachtige schouwspel. Het had de schoonheid van iets dat in een andere wereld thuishoorde. Met spijt bedacht ze hoe jammer het was dat dit moois voor iedereen verborgen lag in een onbekende heuvel.

„Het lijkt net een grot, waarin elfjes zouden kunnen wonen," zei Dunk zacht. Toen liet hij het licht weer even op de verkreukelde kaart vallen. „Wat zou dit kronkelige lijntje moeten voorstellen, Brownie?"

„Ik denk dat het een riviertje is. Alle mensen, een ondergrondse rivier! Weet je, ik geloof dat we de waterval gehoord hebben toen we op de rots waren. Maar dan moeten al deze andere lijnen en vierkanten. . ."

„Andere grotten voorstellen, natuurlijk! Het moet hier ontzettend groot zijn!" Dunk kon haast niet uit zijn woorden komen van opwinding. „Laten we meteen doorgaan met ons onderzoek!"

Brownie keek achterom naar de ingang van de grot. Meteen huiverde ze.

„Zeg, Dunk, we moeten niet vergeten dat dat wilde varken naar haar nest zal terugkeren. Stel je voor dat ze komt als wij hier binnen zijn! Dan kunnen wij niet meer naar buiten. Nee, voordat we de zaak binnen verder gaan onderzoeken, moeten we eerst met takken en stenen het hol afsluiten."

Dunk was het met zijn zus eens dat het niet zo leuk zou zijn als het wilde varken zou terugkeren en het hun onmogelijk zou maken de grotten te verlaten. Vlug kropen ze naar buiten. Het zonlicht was verblindend. Brownie sloeg haar handen voor haar ogen. Toen opende ze haar ogen voorzichtig op een kiertje. Hè, het was heerlijk weer in de zon en in de frisse lucht te zijn! Ze haalde diep adem. Maar opeens drukte ze haar hand tegen Dunks mond en trok hem mee in de schaduw van een rotsblok.

„Daar is iemand! Op de rots, waar ik de sandwiches heb achtergelaten."

„Alle mensen, wie kan het zijn?"

Heel voorzichtig keek Brownie om het hoekje en toen herkende ze de forse gestalte van Tom te Taniwha. Hij stond op de rots en keek naar alle kanten. Het leek of hij iemand zocht. Brownie hield zich zo stil als een muis. Nu hield de Maori zijn hoofd een beetje schuin, alsof hij gespannen luisterde. Zo bleef hij een hele tijd staan. Eindelijk haalde hij zijn schouders op, alsof hij wilde zeggen dat hij er niets van begreep. Toen legde hij het pakje brood, dat hij in de hand hield, weer op de rots en verdween zo geruisloos als een vogel in het struikgewas.

Verontwaardigd keek Brownie haar broer aan. „Nou, heb je het gezien? Dit bewijst toch wel dat we hem niet kunnen vertrouwen! Hij volgt ons gewoon."

WORDT VERVOLGD

„Hee, wacht eens even, wat is dat?"

DINKIE DOOR CAROL VOGES

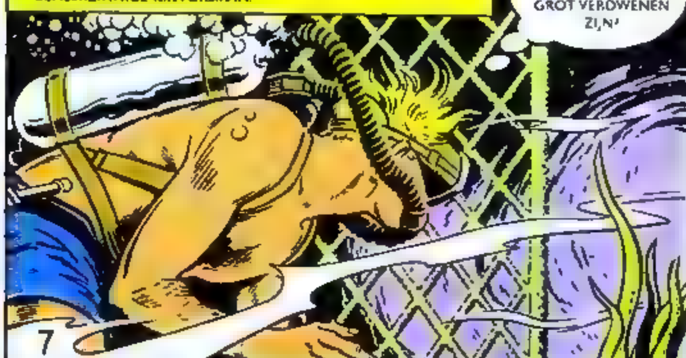

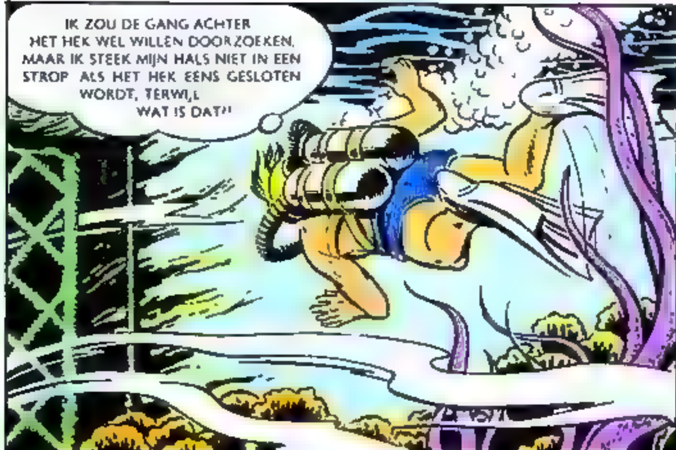

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

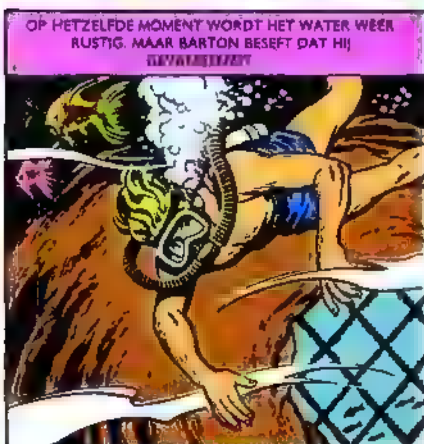

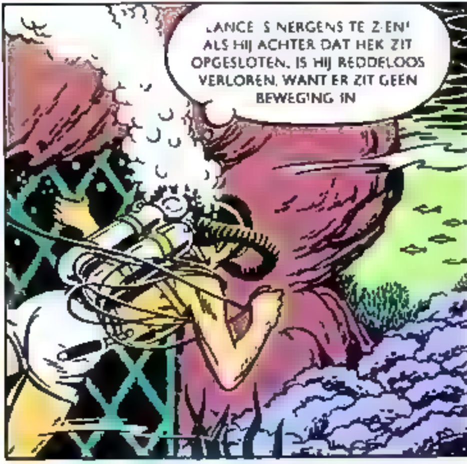

VAN NIMMORAC

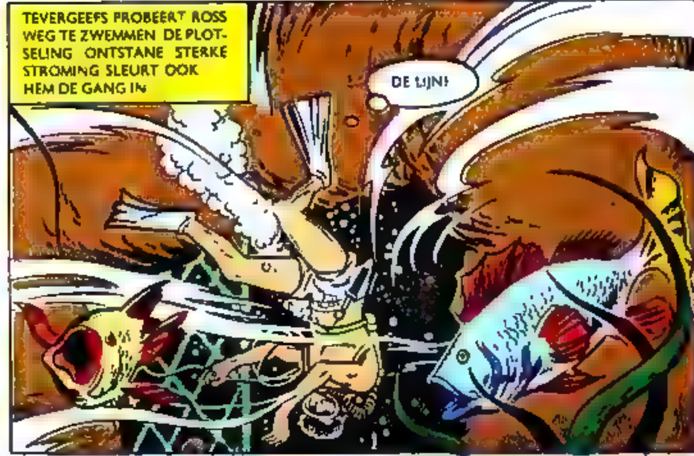
TEKST EN TEKENINGEN:

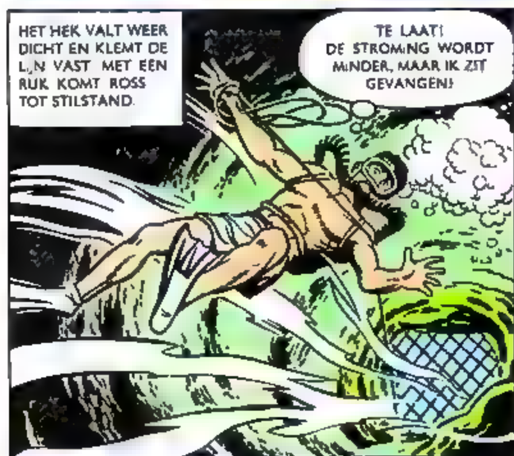

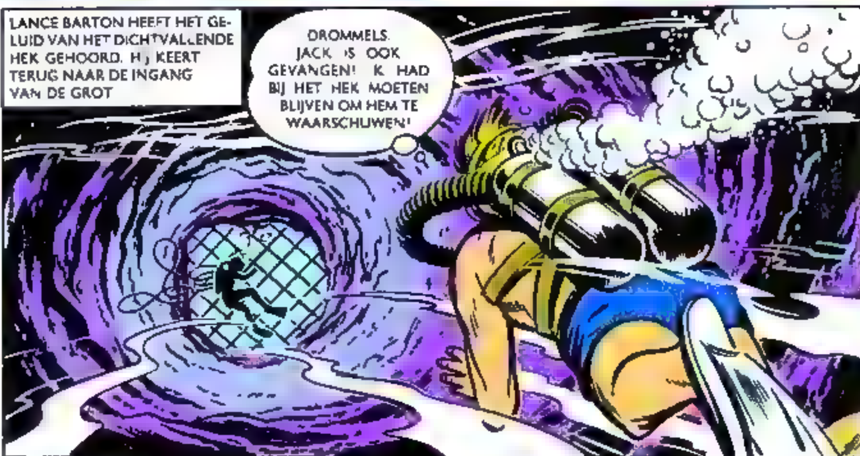

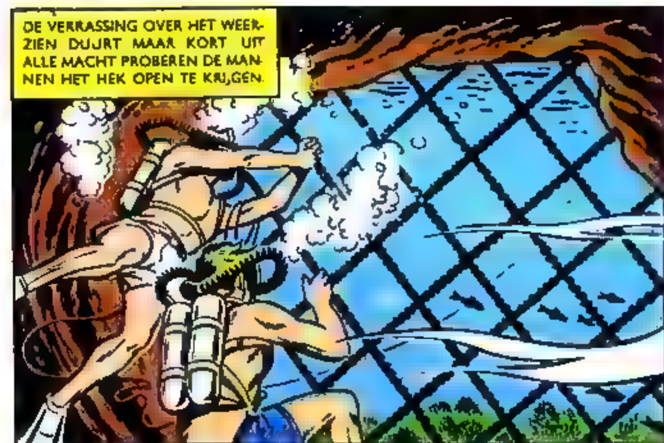

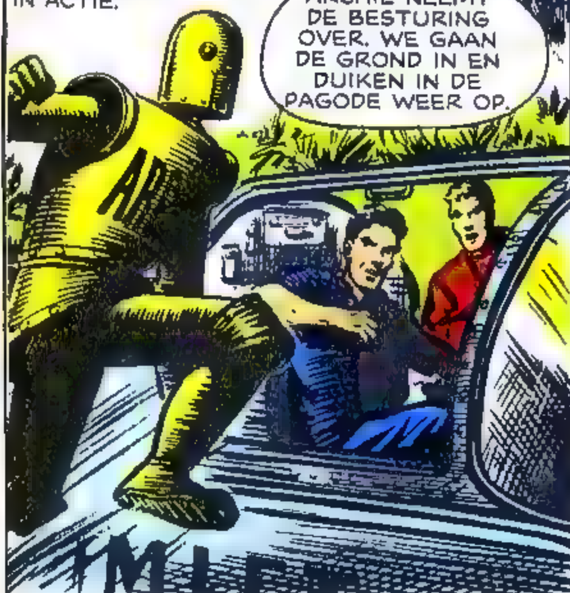

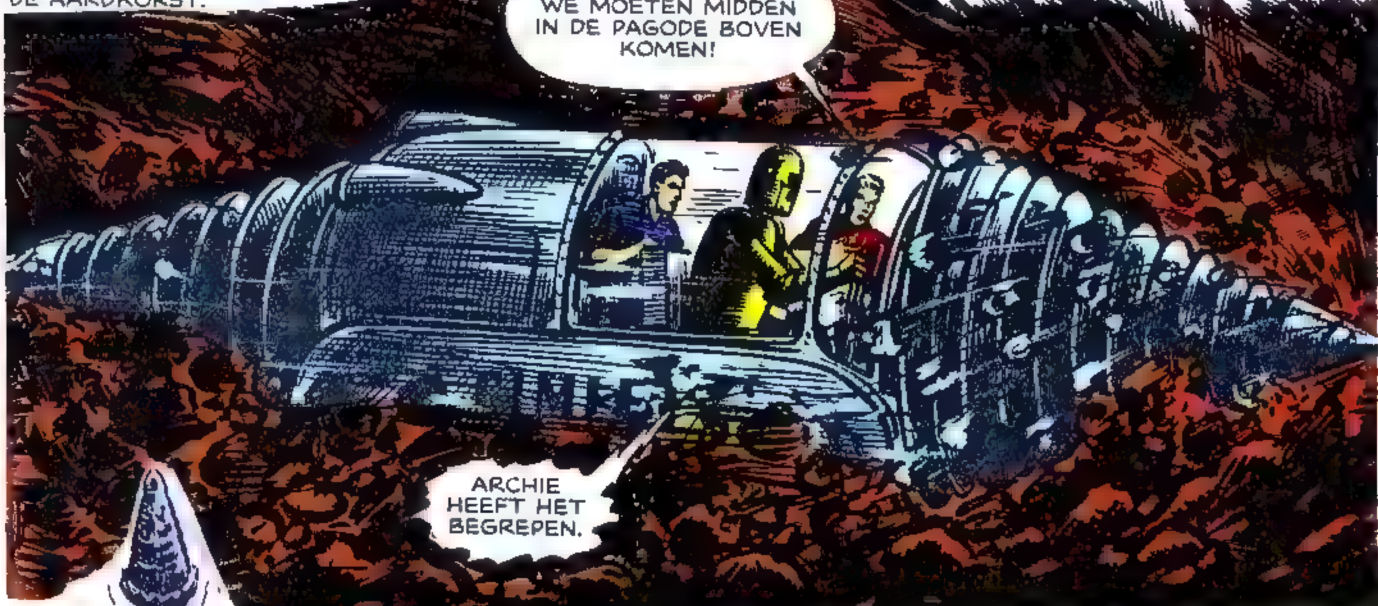
DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN IN DE JUNGLE VAN ZUIDOOST-AZIË. ZIJ ACHTERVOLGEN DE IJSGEESTEN, EEN VREEMD SOORT ROBOTS, DIE ZICH TERUGTREKKEN IN EEN OUDE PAGODE. ZE BESLUITEN HEN ACHTERNA TE GAAN...

TED BRENGT ARCHIE IN ACTIE.
ARCHIE NEEMT DE BESTURING OVER. WE GAAN DE GROND IN EN DUIKEN IN DE PAGODE WEER OP.

HET VOLGENDE OGENBLIK VERDWIJNT DE GIMLET IN DE BODEM.
GOED ZO, ARCHIE, ZET HEM OP! WE GAAN HET AVONTUUR TEGEMOET!
VOORZICHTIG AAN!

OP VOLLE KRACHT BOORT DE GIMLET ZICH EEN WEG DOOR DE AARDKORST.
LET OP, ARCHIE! WE MOETEN MIDDEN IN DE PAGODE BOVEN KOMEN!
ARCHIE HEEFT HET BEGREPEN.

OPEENS TRILT DE HELE PAGODE.
PAS OP, ARCHIE! MATIG JE SNELHEID. WE ZIJN ER BIJNA!

EVEN LATER IN DE PAGODE
WE ZIJN ER! DE IJSGEESTEN ZULLEN VREEMD OPKIJKEN!

MAAR IN DE OUDE PAGODE HEERST DOODSE STILTE.

GA VOOROP, ARCHIE, EN KIJK GOED UIT!

NERGENS IEMAND TE ZIEN, MAAR GRIEZELIG IS HET HIER WEL!

OPEENS EEN FELLE LICHTSTRAAL.

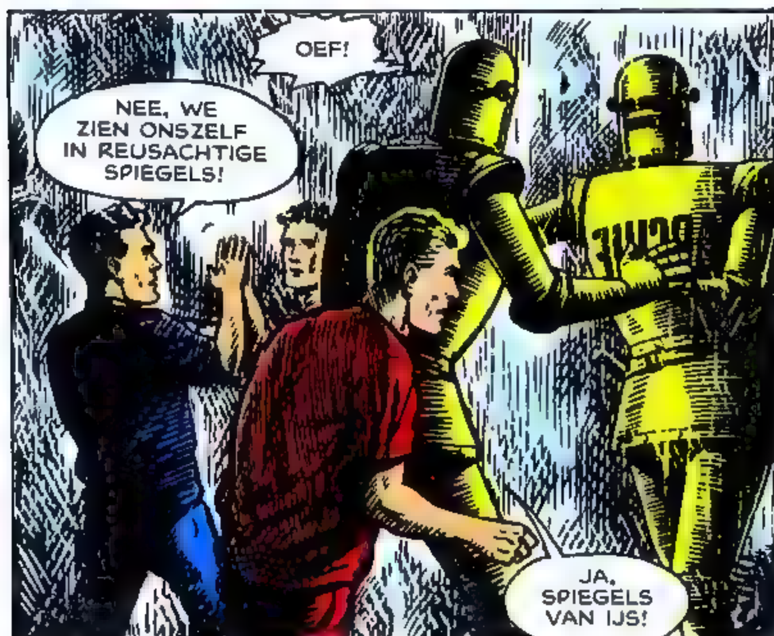
PAS OP! ARCHIE IS ERGENS OP GESTAPT!

IK ZIE HELEMAAL NIETS MEER!

AHAAAAAAAA!

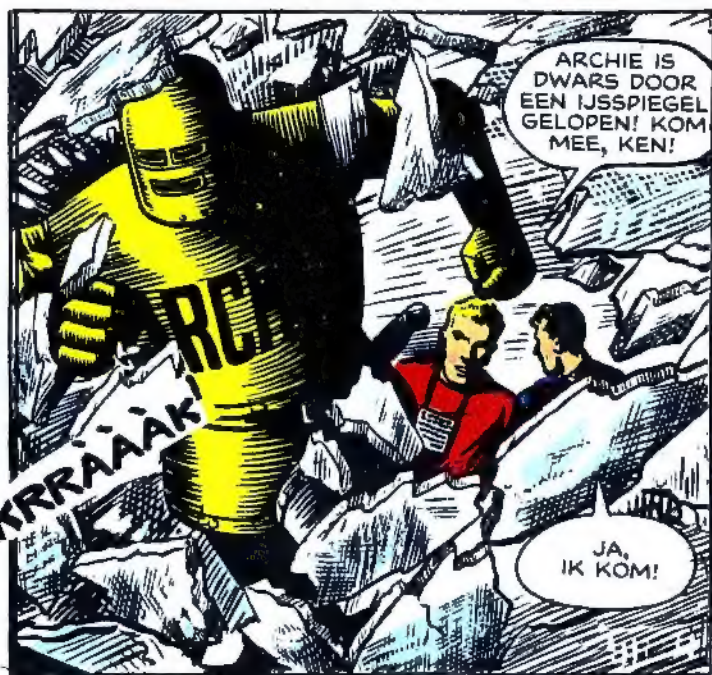
BAAAAAANG!

HIJ KOMT OP ONS AF, MAAR DOOR AL DIE SPIEGELS KUN JE DE RICHTING NIET BEPALEN!
ARCHIE, VAL AAN!

ARCHIE IS DWARS DOOR EEN IJSSPIEGEL GELOPEN! KOM MEE, KEN!
KRRAÄÄK!
JA, IK KOM!

ARCHIE BAANT ZICH EEN WEG DOOR HET IJS.
VOORUIT, OUWE JONGEN, ZOEK DE GIMLET! ZONDER DE GIMLET ZIJN WE VERLOREN!

TWEE IJSGEESTEN STAAN NAAST DE MACHINE...
ZE WILLEN DE GIMLET VERNIELEN!
ARCHIE GRIJPT IN!

TED DRUKT EEN ZENDERKNOP IN EN ARCHIE STORT ZICH NAAR VOREN...
ZOEF!
ZET HEM OP, OUWE JONGEN!
GOED ZO, ARCHIE! DIE ENE REUS HEEFT ZIJN PORTIE GEHAD!

MAAR ER DREIGEN ANDERE GEVAREN!
TED, DE IJSGEESTEN PROBEREN EEN PILAAR LOS TE WRIKKEN! ALS HET HUN LUKT, STORT DE PAGODE IN!

SCHURKEN IN

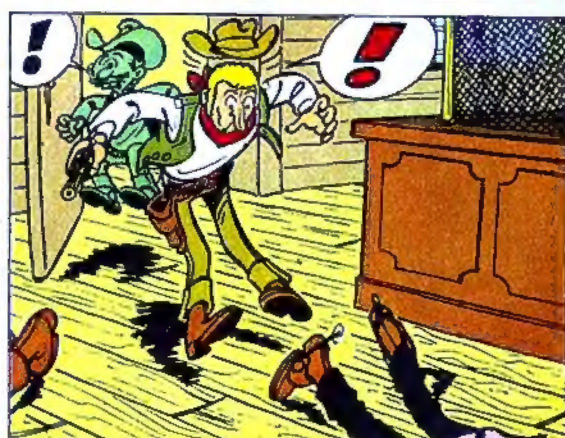

HEE, DAAR HEB JE DE BAAS WEER! MAAR WAT IS DAT NOU VOOR EEN VREEMD KERELTJE ACHTER HEM?
BANK

M...M...MISSCHIEN M...M... MOETEN WE WWWEL ING... ING... INGGG... INGRIJPEN...
MISSCHIEN NIET, MISSCHIEN WEL, MAAR ALS HET NIET NODIG IS, DAN MOET JE DE BAAS EENS HOREN.

MAAK NU DIE TAS MAAR STEVIG VAST OP MIJN ZADEL, MAAR VERGEET VOORAL NIET DE REVOLVER, DIE IK ACHTER MIJN HOED VERBORGEN HOUD.

DE BAAS HEEFT DE TAS AAN HET ZADEL VAN DAT VENTJE VASTGEMAAKT EN NU GAAN ZE SAMEN NAAR BINNEN. IK WIL HIER MEER VAN WETEN.

!
!

TOGODOM
TOGODOM
TOGODOM
TOGODOM
?

D...DAT KLEINE DIKKE VU... VENTJE GGGAAT ER V...VANDOOR!

HIJ IS DOOR DE ACHTERDEUR GEVLUCHT, TOEN WIJ ER AANKWAMEN.

EVEN LATER...
WAAR... WAAR BEN IK?
ZO BETER BAAS?

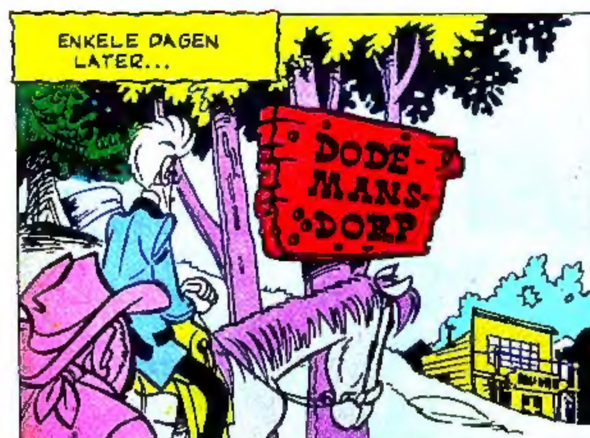

AH NU HERINNER IK HET ME WEER. HIJ HEEFT ME NEER GESLAGEN. WAAR IS HIJ?
WEET IK NIET, HIJ IS GEVLUCHT.

WAAAT?! DUS JULLIE STOMMELINGEN HEBBEN HEM ER RUSTIG VANDOOR LATEN GAAN MET ONS GELD? ALS IK DIE VENT NOG EENS TE PAKKEN KRIJG! MAAR NU VLUG ERVANDOOR, VOORDAT DE KASSIER WEER BIJKOMT EN OM HULP GAAT ROEPEN.
6

GEVAAR

De bankoverval van Toorloop en zijn mannen is niet geheel volgens plan verlopen. Toorloop heeft wel een tas vol geld, maar hij mag hem alleen maar dragen voor iemand anders...

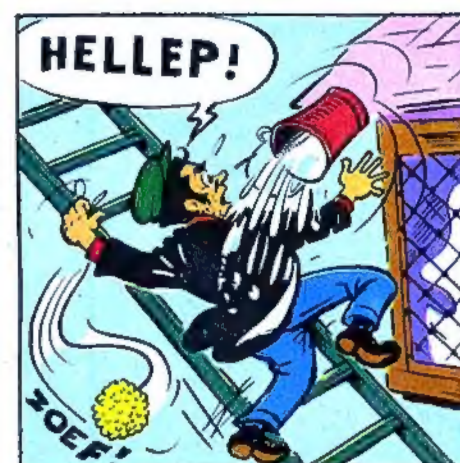

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.